

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Карнобат, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Административно наказателно дело № 20212130200348 по описа за 2021 година

Производството по настоящото дело е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН, като е образувано по повод подадената жалба от Д. СТ. СТ. чрез неговия пълномощник адв. СТ. ИЛЧ. ИВ. против наказателно постановление № 7522 от 03.12.2021 година на Началника на отдел Контрол по републиканската пътна мрежа, Дирекция Анализ на риска и оперативен контрол при Агенция Пътна инфраструктура гр. София с което на горепосочения жалбоподател за извършено от него административно нарушение по чл. 26 ал.2 т. 1 буква а от Закона за пътищата във връзка с чл. 37 ал.1 т.1. от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства на основание чл. 53 ал.1 т.2 от Закона за пътищата му е наложено административно наказание – глоба в размер на 2500 лв. .

Жалбоподателят посочен по- горе е останал недоволен от така наложеното му административно наказание посочено по- горе, като същият в жалбата си оспорва, че е извършил съответното административно нарушение за което му е наложено и съответното горепосочено административно наказание с горепосоченото наказателно постановление, като твърди, че същото наказателно постановление се явява напълно незаконосъобразно като издадено в противоречие на материалния закон- Закона за пътищата и Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на

извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства и процесуалния закон – ЗАНН , като сочи многобройни според него основание водещи до твърдяната от него незаконосъобразност и моли съда да го отмени изцяло, ведно с всички законни последици от това.

В съдебно заседание жалбоподателят посочен по- горе редовно призован не се явява лично, като за него се явява неговия процесуален представител и пълномощник адв. И. и по този начин същият поддържа така подадената горепосочена жалба и моли за цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление , като същият взема и друго респ. допълнително становище по жалбата,че извършеното от него адм. нарушение се явява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и на това допълнително основание моли съдът да отмени обжалваното от него наказателно постановление. .

За административнонаказващия орган редовно призован, се явява неговия процесуален представител в съдебно заседание, като същият в съдебно заседание изразява становище по така подадената срещу издаденото от него наказателно постановление жалба, като счита същата за неоснователна , а издаденото от него наказателно постановление за напълно законосъобразно и затова моли съдът да отхвърли жалбата като напълно неоснователна изцяло респ. да потвърди процесното наказателно постановление.

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по време на съдебното следствие доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното от жалбоподателя Д. СТ. СТ. наказателно постановление № 7522 от 03.12.2021 година на Началника на отдел Контрол по РПМ към Дирекция Анализ на риска и оперативен контрол при Агенция Пътна инфраструктура е издадено срещу същия жалбоподател въз основа на акт за установяване на адм. нарушение № 0008197 от 11.11.2021 г., което констатира за извършено от него административно нарушение на дата 11.11.2021 година което се изразява в следното , че на горепосочената дата 11.11.2021 г. в 10, 30 часа на път А -1 , км.335 в посока гр. Бургас – гр. София , същият жалбоподател Д. СТ. СТ. е управлявал и е осъществявал движение на съчленено ППС с пет оси – МПС с две оси марка ДАФ модел

ФТ ХФ 105 с рег. № *** и полуремарке с 3 оси с рег. № *** , като при проверката е измерено разстояние между осите 1, 34 м. и е измерена сума от натоварване на ос на тройната ос на полуремаркетото от 24, 975 т. при максимално допустимо натоварване на тройната ост от 24 т. съгласно чл. 7 ал.1 т.3 б. б от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства , като по този начин жалбоподателя е осъществявал движение на извънгабаритно и респ. тежко пътно превозно средство без съответното разрешение / разрешително или квитанция за платени пътни такси / издадени от съответната администрация управляваща пътя – в случая АПИ за дейност от специално ползване на пътищата , с които негови горепосочени действия е била нарушена от негова страна разпоредбата на чл. 26 ал.2 т. 1 буква а от Закона за пътищата във връзка с чл. 37 ал.1 т.1. от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства и за което извършено от него адм. нарушение на основание чл. 53 ал.1 т.2 от Закона за пътищата му е наложено административно наказание – глоба в размер на 2500 лв., тъй като адм. наказващия орган е счел , че извършеното от жалбоподателя С. нарушение не се явява маловажно .

В случая наложената от наказващия орган санкция на жалбоподателя се основава на нормата на чл.53, ал.1 от ЗП, съгласно която се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл.25, чл.26, ал.1, т.1, букви „в“ и „г“, т.2, ал.2 и ал.5 и чл.41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности, изброени в т.1 до т.6. От тази нормативна регламентация следва извод, че субект на нарушението по чл.53, ал.1 от ЗП може да бъде всяко физическо лице, което наруши законово установената в чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП забрана за движение, в обхвата на пътя, на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства, без разрешение, вкл. и водачът на процесното ППС. В случая като субект на административнонаказателна отговорност по тази разпоредба е посочен жалбоподателя , като водач на ППС, включително по аргумент от разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ.

В съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП е посочено, че с това е извършено нарушение на разпоредбите на чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП, във връзка с чл.37, ал.1, т.1 на Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ.

Разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от Наредбата има следното съдържание: Във вътрешността на страната съответните служби за контрол при МВР и Агенция „Пътна инфраструктура“ спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства ..., както и съставят акт на водача, на съпровождащото лице и на другите длъжностни лица, когато при проверката се установи, че: движението се извършва без разрешително или документ за платена такса в случаите по чл.14, ал.3. В чл.14, ал.1 от Наредбата е предвидено, че разрешителното за движение на извънгабаритните ППС ... при условията на чл.8, ал.2, 3 и 4 се издава по образец (приложение №3). Според чл.14, ал.3 от Наредбата, извънгабаритните и/или тежките ППС, на които се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса, са тези, които имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30 % допустимите максимални натоварвания на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина – до 3,30 м, височина – до 4,30 м, и дължина – до 22 м..Цитираната нормативна уредба води на извода, че има два режима, при които се преодолява забраната за движение на извънгабаритни ППС по пътищата – или след издаване на разрешително по образец, което се издава от администрацията, управляваща пътя, или само след заплащане на дължима такса, когато извънгабаритните и/или тежките ППС отговарят на условията по чл.14, ал.3 от Наредбата.

В конкретния случай е измерената сума от натоварванията на ос на тройната ос на полуремаркетото от 24, 975 т. при максимално допустимо такова натоварване от 24 т. съгласно чл. 7 ал.1 т.3 б. б от Наредбата ,което се потвърждава от писмените доказателства по делото вкл. и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели Д.З. и Ю.А. . Съгласно измереното натоварване на горепосочената тройна ос на полуремаркетото безспорно управляваното от жалбоподателя ППС се явява тежко съгласно разпоредбата на чл.3, т.2 от Наредбата. Същото обаче попада и в обхвата на чл.14, ал.3 от Наредбата, тъй като измерената сума от натоварване на ос на тройната ос на полуремаркетото не превишава с повече от 30 % допустимото максимално натоварване на ос. Максимално допустимото натоварване на оста на тройната ос на полуремаркетото от 30 на сто от 24 т. е 7, 2 т. над допустимото , а установеното превишаване в случая на тази ос на тройната

ос е 0, 975 т.. По този начин несъмнено движението на това тежко ППС се разрешава след заплащане само на дължимата такса, без да е изискуемо издаването на писмено разрешително по образца, предвиден в чл.14, ал.1 от Наредбата, при условията на чл.8, ал.2 и ал.4 от същата – от администрацията, управляваща пътя, съгласувано със съответната служба за контрол при МВР и след заплатени пътни такси.

Изложените в АУАН и НП факти на измерени натоварвания над допустимите норми сочат, че за управляваното от жалбоподателя ППС разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата, издадено от администрацията, управляваща пътя /АПИ/, не е било изискуемо. При това положение движението на това ППС не може да бъде квалифицирано като нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП. Тази норма въвежда забрана за движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни без разрешение, а според ал.3 на чл.26 от ЗП, разрешенията по ал.2 се издават от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията – за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини – за общинските пътища, в посочени срокове, т.е. въпреки разликата в използваната терминология, изискуемите по чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП разрешения са само формалните писмени разрешителни, на каквито не могат да бъдат приравнени квитанциите за заплащане на дължимата такса по смисъла на чл.14, ал.3 от Наредба №11/03.07.2001 г. В случая е налице и несъответствие между фактическото описание на административното нарушение и неговата правна квалификация от страна на адм. наказващия орган според мнението на настоящия съд. В актуалната съдебна практика (напр.Решение № 1023 / 09.07.2021 г. по КАНД № 696 / 2021 г. на АС – Бургас, Решение № 237 /24.02.2022 г. по КАНД № 14 / 2022 г. на АС – Бургас , Решение № 33 / 09.01.2020 г. по КАНД № 2599 / 2019 г. на АС – Бургас , Решение № 962 / 29.07.2020 г. по КАНД № 1284 / 2020 г. на АС – Бургас , Решение № 233/ 16.02.2021 г. по КАНД № 2483/ 2020 г. на АС – Бургас , Решение № 414 / 18.03.2021 г. по КАНД № 367 / 2021 г. на АС – Бургас , Решение №40/28.02.2018 г. по КАНД №4/2018 г. на АС – Стара Загора, Решение №457/18.12.2019 г. по КАНД №453/2019 г. на АС – Стара Загора, Решение №33/09.01.2020 г. по КАНД №2599/2019 г. на АС – Бургас, Решение №892/05.12.2019 г. по КАНД №1137/2019 г. на АС – Хасково, Решение № 98 от 28.02.2020г. по КАНД № 1397/2019г. на АС-Хасково и др.)

се застъпва становището, че в случаите, когато движението на извънгабаритно и/или тежко ППС се извършва без необходимото разрешително по чл.8, ал.2 от Наредбата на МРРБ, е налице нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.,,а“ от ЗП и се осъществява съставът на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, а когато движението на ППС се извършва без заплатената такса по чл.14, ал.3 от Наредбата, се осъществява съставът на чл.177, ал.3 от ЗДвП, а не този на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП. Касае се за две различни хипотези, тъй като разрешението за движение на тежко ППС се издава от органа, посочен в чл.26, ал.3 от ЗП (управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията – за републиканските пътища и от кметовете на съответните общини – за общинските пътища), а в хипотезата на чл.14, ал.3 от Наредбата се заплаща такса и не се издава формален административен акт. След като нормативно е предвидено, че е допустимо движение на тежки ППС до определени параметри без издадено разрешение /при заплащане на определена такса/, и доколкото в случая управляваното от жалбоподателя ППС отговаря на условията на чл.14, ал.3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, административнонаказателната разпоредба, която съдържа в хипотезата си установените от контролните органи съставомерни факти, е тази на чл.177, ал.3 от ЗДвП, предвиждаща да се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред: 1. управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. По този начин като е постановил този си акт, съдът намира, че адм. наказващия орган е приложил неправилно материалния закон. В тази връзка съдът приема, че не е извършено нарушение на чл. 26 ал.2 т. 1 буква а от Закона за пътищата във връзка с чл. 37 ал.1 т.1. от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства. Предвид това неправилно е определен и размера на наложеното административно наказание. В настоящия случай обаче, безспорно се установява, че на 11.11.2021 г. по време на проверката жалбоподателят като водач на процесното ППС е управлявал същото което е било с натоварване на ос, което надвишава нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството с горепосочената наредба. За така извършеното жалбоподателят е следвало да бъде санкциониран за нарушение

на [чл. 177](#) ал.3 от ЗДвП , по силата на който разпоредба се предвижда , че същият подлежи на наказание глоба в размер от 500 лв. до 3000 лв..

Като не е сторил това административнонаказващия орган е допуснал неправилно приложение на материалния закон при избора на надлежната санкционна разпоредба. Установената материална незаконосъобразност не е основание за цялостна отмяна на издаденото наказателно постановление, а само за неговото изменение, защото приложимата за деянието разпоредба на [чл. 177](#) ал.3 от ЗДвП е значително по – благоприятна за нарушителя, в сравнение с приложената разпоредба на [чл. 53](#) ал.1 т.2 от Закона за пътищата, т. е. не се влошава положението на жалбоподателя. Тъй като производството по оспорване на наказателното постановление пред районния съд протича по реда на НПК, то за първоинстанционните районни съдилища е допустимо приложението на [чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК](#) – за прилагане на закон за същото, еднакво или по – леко наказуемо престъпление, поради което няма пречка съдът да измени наказателното постановление в тази му част и да приложи закон за по – леко наказуемо нарушение при същите фактически положения. В този смисъл е и задължителната съдебна практика, обективирана в Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. на Върховен административен съд, която предвижда, че в производството по реда на раздел пети, глава трета за обжалване на наказателни постановления от [Закона за административните нарушения и наказания](#), районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по – леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

В случая не е налице твърдяното от жалбоподателя чрез процесуалният му представител различие на описание на нарушението във връчения му АУАН и в издаденото въз основа на него НП , тъй като връчения АУАН на жалбоподателя е четлив и съдържа всички реквизити, посочени в императивната разпоредба на чл. 42 ал.1 от т.1 до т.10 от ЗАНН и е със съдържание идентично със съставеното на жалбоподателя наказателно постановление. Също следва да се посочи , че извършеното измерване на натоварването на оста на тройната ос на полуремаркетото е извършено със съответните технически средства ел. везна DFW – KR № 118873 и съответната ролетка № 1308 / 18 / 5 м. / , които видно от

представените в съдебно заседание писмени доказателства са международно сертифицирани, първото дори от Държавната агенция за метрология и технически надзор за което е издадено и съответното удостоверение и паспорт от последният от който се вижда , че на същото устройство-електронна везна са били правени и съответните проверки и същото към момента на проверката е било сертифицирано и годно да извършва съответните измервания на ППС , като това се отнася и за горепосочената ролетка. По този начин съдът намира , че с тези измервателни средства точно е измерено съответното ППС и натоварванията му на съответните оси. Видно от също приложените документи в съдебно заседание е че същото измерване е извършено от св. 3. , който е завършил съответно обучение затова , видно от приложения протокол за проведено обучение от 21.10.2019 г. и същият има право да извърши горепосочените измервания на процесното ППС. Освен това видно от приложените извлечения – справка от общо достъпния административен регистър и 2 бр. извлечения от електронни пощи е че на процесната дата на извършването на нарушението – 11.11.2021 г. е работила системата позволяваща издаване на разрешителни за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства / ГТПС / и е видно , че на същата дата в деловодството на АПИ и / или в съответното ОПУ , както и на електронната поща не е налице подадено заявление от жалбоподателя , както и от друго лице – представител на процесната фирма в която работи жалбоподателя за предоставянето на исканата адм. услуга и по този начин не е вярно изложеното от жалбоподателя в съдебно заседание твърдение , че за жалбоподателя не е била налице обективна невъзможност за заявяването на процесното разрешение за движение на извънгабаритно и / или тежко пътно превозно средство . Освен това следва да се посочи , че такова заявление за разрешение не се подава фактически чрез система , а се заявява лично или по електронен път по съответния електронен адрес от жалбоподателя и тъй като такова липсва заявено , то съдът приема , че не е направен опит от жалбоподателя да заяви за издаване съответното горепосочено разрешение.

Следва да се добави , че жалбоподателят твърди в съдебно заседание , че извършеното от него деяние се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и като не е изложил мотивирана и правилна преценка за липса на основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН адм. наказващия

орган е нарушил закона . Освен това тъй като адм. наказващия орган е направил извод в противна насока , то същият извод се явявал необоснован, като на това основание се претендира отмяна на наказателното постановление. Съдът намира, че следва да разгледа и това направено възражение от жалбоподателя с оглед на това дали случая е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН съобразно събраните по делото доказателства и понеже административнонаказващия орган не е приложил същата разпоредба , то съдът след като намери, че са налице предпоставките за това , само на това същото основание да отмени наказателното постановление, поради издаването му в противоречие на закона. Съдът намира, че преценката на административнонаказващия орган за „маловажност „ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН на извършеното от жалбоподателя се прави по законосъобразност и това същото подлежи на съдебен контрол и тъй като това – преценката дали случая е маловажен и дали това е преценено по законосъобразност от адм. наказващия орган, подлежи на съдебен контрол от страна на настоящия съд тъй като последния е инстанция по съществото на спора . Дали случая е маловажен съдът се ръководи от нормата на чл. 9 ал.2 от НК към която препраща разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН , като в случая тази разпоредба чл. 9 ал.2 от НК и обстоятелствата изключващи отговорността са приложими и към административнонаказателния процес. Затова същата норма- чл. 9 ал.2 от НК е обстоятелство изключващо отговорност вкл. и адм. наказателната по отношение на жалбоподателя. Като съобрази доказателствата по делото настоящия съд намира, че в случая не следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН тъй като случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН понеже адм. нарушение е общественоопасно по смисъла на чл. 10 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН тъй като в случая се касае за отношения свързани с безопасността за движение по пътищата отворени за обществено ползване . В случая законът е постановил, че само с осъщественото от жалбоподателя действие в определения от закона срок е достатъчно само неговото наличие респ. извършване, за да възникне съответната административнонаказателна отговорност на жалбоподателя , тъй като в случая са увредени важни държавни и обществени права свързани с опазването на безопасността на гражданите и съответно установения в страната правов ред . Затова и в случая съдът намира, че макар и в случая да не са настъпили вреди последици за гражданите , то извършеното от

жалбоподателя е адм. нарушение и не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не може да се отмени и на това искано от жалбоподателя основание процесното наказателно постановление

С оглед гореизложеното оспорваното наказателно постановление следва да бъде изменено само в санкционната част като се преквалифицира деянието по чл. 177 ал.3 от ЗДвП и се намали наложената санкция от глоба в размер на 1000 лева на глоба в размер на 500 лева.

По разноските: В съдебно заседание АНО претендира да му се присъдят разноси по настоящото дело на основание чл. 63 д ал.4 от ЗАНН. Жалбоподателят също е поискал присъждане на направените от него съдебни разноси по настоящото дело в размер на сумата от 450 лв. които са отразени като платени от него в представения договор за правна защита и съдействие , към който е приложено и пълномощно от които е видно , че жалбоподателят е платил адв. възнаграждение в размер на същата сума от 450 лв. . С настоящото си решение съдът приема , че процесното наказателно постановление се явява напълно законосъобразно и като такова следва да бъде изменено. По този начин на адм. наказващия орган следва да се присъдят претендираните разноси за възнаграждение за юрисконсулт, намалени съобразно намаления размер на адм. наказание . При определяне на дължимите разноси за юрисконсултско възнаграждение , следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д ал.5 от ЗАНН , съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело , определен по реда на разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ . Съгласно чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. . С оглед фактическата и правна сложност на делото , съдът стигна до извода , че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на адм. наказващия орган следва да се присъди и определи възнаграждение в размер на 20 лв.

С оглед на изменението на процесното наказателно постановление в размера на изменения размер на наложената му глоба и поискване от страна на жалбоподателя на направените от него съдебни разноси по делото , съдът

намира , че на същият следва да се присъдят направените от него съдебни разноси представляващи платено от него адв. възнаграждение намалено съразмерно размера на наложената му глоба в размер на сумата от 90 лв. .

Мотивиран от гореизложеното Карнобатският районен съд

РЕШИ:

И З М Е Н Я Наказателно постановление № 7522 от 03.12.2021г. издадено от Началника на отдел Контрол по РПМ към Дирекция Анализ на риска и оперативен контрол при Агенция Пътна инфраструктура с което на основание чл.53 ал.1 т.2 от Закона за пътищата е наложено наказание „глоба “ в размер на 2500,00 лева на Д. СТ. СТ. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. *** , същият с адрес за призоваване и съобщения в гр. Бургас ул. *** чрез пълномощник адв. СТ. ИЛЧ. ИВ. АК Бургас - съдебен адресат , за това, че виновно е нарушил чл. 26 ал.2 т. 1 буква а от Закона за пътищата във връзка с чл. 37 ал.1 т.1. от Наредба № 11 от 3.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки пътни превозни средства, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА приложената санкционна разпоредба по чл.177 ал.3 от Закона за движение по пътищата и НАМАЛЯВА РАЗМЕРА на наложената санкция - от глоба в размер 2500,00 лева на глоба в размер на 500,00 лева.

О С Ъ Ж Д А Д. СТ. СТ. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. *** , същият с адрес за призоваване и съобщения в гр. Бургас ул. *** чрез пълномощник адв. СТ. ИЛЧ. ИВ. АК Бургас - съдебен адресат да заплати на Агенция Пътна Инфраструктура с адрес на същата гр. София бул. Македония № 3 сумата от 20 лева /двадесет лева /, представляваща сторените пред районния съд разноси за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Агенция Пътна Инфраструктура с адрес на същата гр. София бул. Македония № 3 да заплати на Д. СТ. СТ. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. *** , същият с адрес за призоваване и съобщения в гр. Бургас ул. *** чрез пълномощник адв. СТ. ИЛЧ. ИВ. АК Бургас - съдебен

адресат сумата от 90 лв. / деветдесет лева / , представляваща сторените от него пред районния съд разноси за заплатено адв. възнаграждение, като отхвърля искането в останалата му част за присъждане на съдебни разноси за платено от него адв. възнаграждение до пълния му размер от 450 лв., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____